

A Szentlélek

Az ígélet

A Szentlélek ígérete ugyanúgy szól nekünk is, mint az első tanítványoknak. Isten ma is mennyei erővel tölt be embereket, ahogy erővel töltötte be azokat is, akik pünkösdkor hallották az üdvösség beszédét. E mostani órában Lelke és kegyelme mindazokra kiárad, akiknek szüksége van rá, s akik szaván fogják őt. (Testimonies, VIII, 20.) {ChS 250.1}

A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem egyetlen korszakra, sem egyetlen népcsoportra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének befolyása tanítványaival lesz a vég idejéig. A pünkösöd idejétől fogva mind a mai napig a Vigasztaló elküldetett mindenkinek, aki teljesen átadta magát az Úrnak és az ő szolgálatának. (The Acts of the Apostles, 40.) {ChS 250.2}

Isten vágyik felüdíteni népét a Szentlélek ajándéka által, alámerítve őket újra szeretetében. A gyülekezet nem lehet híján a mennyei Vigasztalónak. Krisztus mennybemenetele után a Szentlélek teljes hatalommal szállt le a várakozó, imádkozó, hívó tanítványokra, hatalma elért minden szívhez. A jövőben a földet Isten dicsőségének kell bevilágítania. Mennyei befolyásnak kell kiáradnia a világra azoktól, akiket megszentelt az igazság. A földet a kegyelem légkörének kell öveznie. A Szentlélek munkálkodik majd az emberi szívekben, megragadva Isten dolgait és bebizonyítva azokat az emberek számára. (Southern Watchman, 1905. szeptember 5.) {ChS 250.3}

A végidőben, amikor Isten műve a földön befejezéshez közeledik, odaszentelt hívók buzgó fáradozásait, a Szentlélek vezérlete alatt, az isteni kegyelem rendkívüli jelei kísérik majd. A korai és késői eső jelképében – ahogyan az eső keleten a magvetés, illetve az aratás időszakában hullott a földre – a héber próféták az isteni kegyelem különleges mértékű kiáradásait jövendölték Isten gyülekezete számára. A Lélek kiárasztása az apostolok napjaiban a korai esőt jelképezte, mely dicső eredményeket értelt. A Szentlélek jelenléte az igaz egyházban az idők végezetéig érezhető lesz. (The Acts of the Apostles, 54–55.) {ChS 250.4}

A Lélek kiárasztása az apostolok napjaiban volt a „korai eső”, és dicső eredményeket értelt. A kései eső azonban ennél is bőségesebb lesz. Hogyan szól az ígélet az utolsó napokban élők számára? „Térjete vissza az erősséghez, reménységnek foglyai! Ma is azt hirdetem néktek: kétszeresen megfizetek néked!” „Kérjete esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez, és záporosót ad nekik, és kinek-kinek füvet a mezőn.” (Testimonies, VIII, 21.) {ChS 251.1}

Isten készséggel árasztja ki

Az Úr készségesebben adja Szentlelkét azoknak, akik őt szolgálják, mint amilyen készségesen adnak szülők jó ajándékokat gyermekeiknek. (The Acts of the Apostles, 50.) {ChS 251.2}

Minden időben és minden helyen, minden szomorúságban és nyomorgatásban, amikor a kilátások sötétnek, a jövő pedig nyugtalanítónak látszik, amikor gyámoltalannak és magányosnak érezzük magunkat, Krisztus elküldi hozzánk a Vigasztalót, válaszul a hitből fakadó imádságunkra. A körülmények elválaszthatnak bennünket minden földi barátunktól, de nincs az a körülmény, nincs az a távolság, amely elválaszthatna bennünket a mennyei Szentlélektől. Bárhol vagyunk, bárhová megyünk, Vigasztalónk mindig a jobb kezünkön áll, hogy támogasson, megtartsa, felemeljen és megvidámítson bennünket. (The Desire of Ages, 669–670.) {ChS 251.3}

Ahogy az evangélium hírnökei minden reggel megújítják odaszentelési fogadalmukat, az Úr újra és újra megajándékozza őket Lelke megelevenítő és megszentelő hatalmával. Mindennapi kötelességük teljesítésének azzal a biztos tudattal láthatnak hozzá, hogy a Szentlélek láthatatlan jelenléte „Isten munkatársaivá” teszi őket. (The Acts of the Apostles, 56.) {ChS 251.4}

A Szentlélek uralmának az idején élünk. Az emberiség közvetítése által terjed ki munkája, így növelve befolyását a világban. (Southern Watchman, 1903. november 3.) {ChS 251.5}

A Szentlélek elnyerésének feltételei

A Szentlélek kiárad mindazokra, akik amiatt esedeznek az élet kenyeréért, hogy adhassanak belőle felebarátaiknak. (Testimonies, VI, 90.) {ChS 252.1}

Amikor Krisztussal egységbe vonjuk a szívünket, életünket pedig összhangba hozzuk művével, a Lélek, amely alászállt a tanítványokra pünkösdkor, rajtunk is megnyugszik. (Testimonies, VIII, 246.) {ChS 252.2}

Nem Isten valamely korlátozása miatt nem árad ki a Föld lakóira kegyelmének gazdagsága. (Christ's Object Lessons, 419.) {ChS 252.3}

A Szentlélek arra vár, hogy kérjük és fogadjuk be őt. (Christ's Object Lessons, 121.) {ChS 252.4}

Ha tehát a Szentlélek az a közvetítő, akin keresztül elnyerjük az erőt, miért nem éhezünk és szomjúhozunk a Lélek ajándékát? Miért nem beszélünk erről, miért nem tesszük imáink és igehirdetéseink tárgyává? (The Acts of the Apostles, 50.) {ChS 252.5}

Ha ígéretének beteljesedése nem látható abban a mértékben, amilyenben lehetne, az azért van, mert az ígéretet nem értékelik úgy, ahogy kellene. Ha minden keresztény készséges lenne a befogadására, úgy elnyerhetné a Szentlelket. (The Acts of the Apostles, 50.) {ChS 252.6}

Krisztus minden munkása naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért. A keresztények gyűljenek össze csoportokba, különleges segítségért és mennyei bölcsességért folyamodva a bölcs tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Kiváltképpen azt kérik Istentől, hogy válasszott követeit a lelki munka mezején részesítse keresztségében a Lélek bőséges mértéke szerint. (The Acts of the Apostles, 50–51.) {ChS 252.7}

A keresztények tegyenek félre minden széthúzást, és adják át magukat az Úrnak az elveszettek megmentése érdekében. Kérjék hitben a megígért áldást, és meglesz nekik. (Testimonies, VIII, 21.) {ChS 252.8}

A tanítványok nem a maguk számára folyamodtak áldásért. A lelkek terhe nyomta vállukat. Az evangéliumot el kellett vinniük a föld minden részére, és ők annak az erőnek a kiárasztására formáltak jogot, amit Jézus ígért meg nekik. Ekkor áradt ki a Szentlélek, és ezek tértek meg egyetlen nap leforgása alatt. (Southern Watchman, 1905. augusztus 1.) {ChS 252.9}

A Megváltó megígérte egyházának a Szentlélek ajándékát, és ez hozzánk is ugyanúgy szól, mint az első tanítványokhoz. De mint minden más ígéretet, Krisztus ezt is feltételekhez kötötte. Sokan vannak, akik hisznek az Úr szavában, és vallást tesznek arról, hogy igényt formálnak ajándékaira. Sokat beszélnek Jézusról és a Lélekről, mégsem nyernek semmi áldást. Nem rendelik lelküket a Szentlélek vezetése és az isteni erők uralma alá. Mi nem tudjuk használni a Szentlelket, mert neki kell használnia bennünket. Isten a Lélek által fáradozik népében, „munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből”. Sokan azonban nem akarják magukat ennek alárendelni. Maguk akarják intézni életük ügyeit. Ezért nem akarják elfogadni és nem is nyerik el a mennyei ajándékot. Isten csak azoknak adja Szentlelkét, akik alázattal várnak rá, akik figyelnek vezetésére és kegyelmi ajándékaira. A Mindenható ereje arra vár, hogy kérjük és befogadják. Ez a hit által igényelt, megígért áldás maga után von minden más jó adományt is. Krisztus az áldást kegyelmének a gazdagsága szerint adja nekünk, és kész arra, hogy befogadóképességének mértéke szerint vegyen körül minden lelket. (The Desire of Ages, 672.) {ChS 253.1}

Isten Lelkének hatalmas kiáradása, amely az egész földet bevilágítja az ő dicsőségével, nem jön el, míg nem lesz egy világosságban részesült népünk, amely tapasztalatból tudja, mit jelent a menny munkatársainak lenni. Amikor teljes szívünkéből és teljes elménkből odaszenteljük magunkat Krisztus szolgálatára, az Úr e tény Szentlelke mérték nélkül való kiárasztásával fogja elismerni. Erre azonban nem fog sor kerülni mindaddig, amíg a gyülekezet túlnyomó része nem lesz az Örökkévaló munkatársa. (Review and Herald, 1896. július 21.) {ChS 253.2}

A siker elengedhetetlen kelléke

A Lélek hatalma Isten munkásai életében oly erővel támogatná az igazság hirdetését, amelyet a világ minden tisztelete és dicsősége együttvéve sem adhat meg. (The Acts of the Apostles, 51.) {ChS 253.3}

Az Úr nem kéri tőlünk, hogy saját erőnkre támaszkodva végezzük el a reánk váró munkát. Ő gondoskodott isteni támogatásról minden olyan szükséghelyzetre, amelyre az emberi erőforrás nem tud megfelelni. Szentlelkét adja szorult helyzetben való segítség gyanánt, valamint a reménység és a bizonyosság megerősítésére, elménk megvilágosítására és szívük megtisztítására. (Southern Watchman, 1905. augusztus 1.) {ChS 253.4}

A Szentlélek kiárasztása után a tanítványokban olyan nagy szeretet élt Krisztus, valamint azok iránt, akikért életét áldozta, hogy szavaik és imáik szíveket lágyítottak meg. A Lélek erejével szóltak, és e hatalom befolyása alatt ezek tértek meg. (The Acts of the Apostles, 22.) {ChS 254.1}

Nincs határa annak, mennyire lehet hasznos az az ember, aki félreteszi az ént, és teret enged a Szentlélek munkájának a szívében, és teljesen Istennek szenteli életét. (Southern Watchman, 1905. augusztus 1.) {ChS 254.2}

Mi lett az eredménye a Szentlélek kitöltetésének pünkösdkor? – A feltámadt Üdvözítőről szóló örömteli hírek eljutottak az akkor ismert világ legtávolibb szegletére is... Fáradozásaik nyomán a gyülekezethez csatlakoztak olyan kiválasztottak is, akik miután befogadták az élet beszédét, életüket annak a munkának szentelték, amelynek során másoknak is továbbadták azt a reménységet, amely szívüket békességgel és örömmel töltötte be. Százával hirdették az üzenetet: „Elközelgetett az Isten országa.” Sem visszatartani, sem megfélemlíteni nem lehetett őket fenyegetésekkel. Az Úr szólt általuk; és valahová mentek, a betegek meggyógyultak, a szegényeknek pedig az evangéliumot hirdették. Ilyen hatalommal munkálkodhat Isten, amikor az emberek alárendelik magukat Lelke irányításának. (Southern Watchman, 1905. augusztus 1.) {ChS 254.3}

A Szentlélek a lelki élet lehelete. Aki részesül benne, részesül Jézus életében. A Szentlélek átítatja elfogadját Krisztus tulajdonságaival. Csak azok állhatnak ki az emberek képviselőiként, hogy az egyház javára szolgáljanak, akiket Isten ily módon oktatótt, akik megismerték a Szentléleknek a belső emberre gyakorolt hatását, s akikben megnyilvánul a Megváltóéhoz hasonló jellem. (The Desire of Ages, 805.) {ChS 254.4}

Különleges és gyors változások mennek hamarosan végbe, és Isten népének be kell töltekeznie a Szentlélekkel, hogy mennyei bölcsességgel felelhessenek meg e kor sürgős szükségleteinek, és ameddig lehetséges, ellensúlyozhassák e világ erkölcsi lealacsonyodását. Ha a gyülekezet nem alszik, ha Krisztus követői vigyáznak és imádkoznak, övék lehet az a világosság, amellyel észlelhetik és tisztán kivehetik az ellenség hadi mozdulatait. (Testimonies, VI, 436.) {ChS 254.5}

A nem kellően értékelt ígélet

Krisztus kijelentette, hogy a Lélek isteni befolyása a vég idejéig követőivel marad. Ám az ígéletet nem értékeljük aszerint, amint azt kellene; emiatt a beteljesedését sem láthatjuk annyira, mint lehetne. A Lélek ígérete olyan téma, amelyről keveset gondolkodunk; az eredmény pedig az, amit ezek mellett várhatunk – lelki aszály, lelki sötétség, lelki hanyatlás és halál. Jelentéktelen témák foglalják el gondolatainkat, az isteni erővel pedig – amely oly szükséges a gyülekezet növekedéséhez és jólétéhez, és ami sok más áldást is von maga után – híján vagyunk, noha végtelen bőséggel kínálja a menny számunkra. (Testimonies, VIII, 21.) {ChS 255.1}

Némely rest ember, aki a felüdülés színeire vár

Egyes emberek ahelyett, hogy bölcsen kihasználnák a jelenben kínálkozó alkalmakat, ölbe tett kézzel várják a lelki felüdülés rendkívüli idejét, mely nagy mértékben növelné a mások felvilágosítására szolgáló képességüket. Elhanyagolják mostani kötelességeiket és kiváltságaikat, hagyják, hogy világosságuk elhalványuljon, miközben olyan időkre várnak, amikor minden fáradtság nélkül tehetnek szert rendkívüli áldásra, amely átfőmálja és szolgálatra alkalmassá teszi őket. (The Acts of the Apostles, 54.) {ChS 255.2}

Krisztus utóda

A Szentlélek Krisztus képviselője, jóllehet teljesen független az emberi természettől. Az emberi test kötöttsége miatt a Megváltó nem tudott egy és ugyanazon időben mindenütt jelen lenni. Azért éppen a követői érdeke volt az, hogy Jézus elmenjen az Atyához, és elküldje a Lelket utódaként a Földre. Ezután senkinek sem lehetett semmi előnye tartózkodási helyéből vagy Krisztussal való személyes kapcsolatából eredően. Az Üdvözítő ettől kezdve minden ember számára elérhető lett a Szentlélek által. Ebben az értelemben az Isten Fia közelebb lehetett követőihez, mintha nem is ment volna fel a mennybe. (The Desire of Ages, 669.) {ChS 255.3}

A Szentlélek kezdettől fogva munkálkodik

Isten már ősidőktől kezdve munkálkodott a Szentlélek segítségével emberi eszközökön keresztül, hogy a bukott emberiséggel kapcsolatos szándékát véghezvigye. Mindez nyilvánvaló lett a pátriárák életében. Mózes napjaiban a pusztai gyülekezetnek is „jó lelkét adta, hogy őket oktassa”. Isten az apostoli korszakban is hatalmasan munkálkodott a Szentlélek által gyülekezetéért. Ugyanaz az erő, amely megtartotta az ősatyákat, amely hittel és bátorsággal övezte fel Kálebet és Józsuét, s amely az apostoli gyülekezet munkáját is eredményessé tette, az volt támasza Isten hűséges gyermekeinek a későbbi korokban is. A Szentlélek erejével készítettek utat a valdensek a középkorban a reformáció számára. Ugyanez az erő koronázta sikerrel azon nemes férfiak és nők fáradozásait, akik a mai misszióállomások felállításának útját egyengették, és tették lehetővé a Biblia lefordítását valamennyi nép és nemzet nyelvére és tájszólására. (The Acts of the Apostles, 53.) {ChS 256.1}